

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Bestuursrecht

zaaknummer: SGR 15/5431

uitspraak van de voorzieningenrechter van 18 augustus 2015 op het verzoek om een voorlopige voorziening van

Stichting De Faunabescherming, te Amstelveen, verzoekster,
(gemachtigde: A.P. de Jong),

tegen

het college van gedeputeerde staten van Zuid-Holland, verweerder,
(gemachtigde: mr. M.L. Knijnenburg).

Procesverloop

Bij besluit van 20 juli 2015 heeft verweerder aan J.M. Pennings ontheffing verleend voor het bestrijden van vossen tussen zonsondergang en zonsopgang met gebruikmaking van een geweer, eventueel in combinatie met kunstmatige lichtbronnen, in de periode 1 mei tot en met 31 december in een bejaagbaar jachtveld gelegen tussen Ruigenhoek en Halfweg (in de gemeente Noordwijkerhout), geldig tot en met 31 december 2019.

Verzoekster heeft hiertegen bezwaar gemaakt. Zij heeft de voorzieningenrechter verzocht om bij voorlopige voorziening de verleende ontheffing te schorsen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 11 augustus 2015.
Verzoekster heeft zich laten vertegenwoordigen door haar gemachtigde.
Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

- 1 Het oordeel van de voorzieningenrechter heeft een voorlopig karakter en bindt de rechtbank in een (eventueel) bodemgeding niet.
- 2 Ingevolge artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit bezwaar is gemaakt, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 3 De voorzieningenrechter acht het belang van verzoekster bij het treffen van de gevraagde voorziening onder de gegeven omstandigheden voldoende spoedeisend. De voorzieningenrechter zal beoordelen aan de hand van een voorlopig rechtmatigheidsoordeel en zo nodig een belangenafweging of er ook voldoende spoedeisend belang is om het treffen van een voorlopige voorziening te rechtvaardigen.

4 Verzoekster stelt dat de ontheffing in strijd is met de geest van de Benelux-Overeenkomst op het gebied van de jacht en de vogelbescherming (Benelux-overeenkomst) en de Flora-en Faunawet (Ffw). Verzoekster verwijst naar de toelichting bij artikel 4 van de Benelux-Overeenkomst waarin staat waarom de jacht, waaronder volgens jurisprudentie ook wordt verstaan het gebruik van een geweer ter voorkoming van schade, alleen mag als er voldoende daglicht is. Verzoekster voert voorts aan dat verweerder ten onrechte niet heeft getoetst aan de in artikel 68 van de Ffw opgenomen voorwaarden, waarbij zij verwijst naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) van 17 oktober 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BY0415. Volgens verzoekster is niet aangetoond dat vossen belangrijke schade aan wortels/penen aanrichten en dat deze schade niet op een andere manier kan worden voorkomen dan met deze ontheffing, zodat er geen grond is voor het verlenen van de ontheffing. Zo blijkt uit informatie uit het boek 'Zoogdieren van West-Europa' en de website van Faunafonds dat vossen geen wortels en penen eten. Ter zitting heeft verzoekster erop gewezen dat de vos op de landelijke vrijstellingslijst is geplaatst vanwege de schade die de vos aanrichtte aan fauna, te weten weidevogels, en niet vanwege schade aan flora, zoals in casu wortels en penen.

5 Verweerder stelt zich in het verweerschrift op het standpunt dat door de landelijke vrijstelling niet meer ter discussie staat dat de vos belangrijke schade kan aanrichten en de vos in beginsel zowel overdag als 's nachts mag worden bestreden. Ook staat volgens verweerder door de plaatsing op de lijst niet ter discussie dat de gunstige staat van instandhouding van de vos in geding is. Daarbij verwijst verweerder naar de uitspraak van de rechtbank Haarlem van 30 november 2010 (ECLI:NL:RBHAA:2010:BO6346), de uitspraak van rechtbank Limburg van 27 maart 2003 (ECLI:NL:RBLIM:2003:AF6440) en artikel 9, zesde lid, van het Besluit beheer en schadebestrijding dieren (Bbsd). Volgens verweerder blijkt uit het advies van Faunafonds dat de inzet van het geweer en kunstlicht effectieve middelen zijn bij de bestrijding van de vos.

6 De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

6.1 Ingevolge artikel 9 van de Ffw is het verboden dieren, behorende tot een beschermde inheemse diersoort, te doden, te verwonden, te vangen, te bemachtigen of met het oog daarop op te sporen.

Ingevolge artikel 72, vijfde lid, van de Ffw, voor zover in deze zaak van belang, is het verboden dieren te vangen of te doden met andere dan de in het eerste of tweede lid bedoelde middelen.

Ingevolge artikel 68, eerste lid, aanhef en onder d, van de Ffw, voor zover in deze zaak van belang, kunnen gedeputeerde staten wanneer er geen andere bevredigende oplossing bestaat en indien geen afbreuk wordt gedaan aan een gunstige staat van instandhouding van de soort, ten aanzien van beschermde inheemse diersoorten, het Faunafonds gehoord, ontheffing verlenen van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 9 en 72, vijfde lid, ter voorkoming van schade aan flora en fauna.

Ingevolge artikel 9, zesde lid, van het Besluit worden kunstmatige lichtbronnen uitsluitend gebruikt indien is voldaan aan elk van de volgende voorwaarden:

- a. het middel wordt gebruikt voor het vangen of doden van vossen;
- b. voor het gebruik is toestemming verleend door gedeputeerde staten.

Ingevolge artikel 1, eerste lid, van de Beneluxovereenkomst verbindt elk der drie Regeringen zich in haar nationale wetgeving het wild volgens de volgende categorieën te rangschikken: grof wild, klein wild, waterwild, overig wild.

Ingevolge het tweede lid, wordt in de zin van de Beneluxovereenkomst, voor zover in deze zaak van belang, verstaan onder: d. Overig wild: (onder meer) vossen.

Ingevolge artikel 4, tweede lid, van de Beneluxovereenkomst mag bij de jacht op de onderscheiden wildsoorten slechts gebruik worden gemaakt van nader aan te wijzen wapens en munitie, alsmede van nader aan te wijzen andere middelen, tuigen en jachtmethoden.

6.2 Op 5 maart 2014 heeft het Benelux Comité van Ministers de beschikking genomen tot instemming met de toepassing van artikel 13, eerste lid, van de Benelux-overeenkomst (Benelux Publicatieblad 2014, nummer 3). Hiermee zijn afwijkingen van de artikelen 2, 3 en 4 van de Benelux-overeenkomst toegestaan, voor zover dit nodig is tot voorkoming van schade.

6.3 Niet in geschil is dat de vos op de landelijke vrijstellingslijst staat en dat het daarom is toegestaan zonder vergunning vossen te doden met de ter beschikking staande middelen. Dat de vos in 2006 op verzoek van de Tweede Kamer op de lijst is geplaatst, omdat er veel signalen waren dat de groeiende vossenpopulatie door het gehele land schade aanrichtte onder weidevogels en andere grondbroeders, maakt, anders dan verzoekster meent, niet dat er thans geen ontheffing kan worden verleend vanwege schade aan flora. Voor het gebruik van een geweer voor zonsopkomst en na zonsondergang met gebruik van kunstlicht is alsnog een ontheffing vereist. Verweerder kan alleen een ontheffing verlenen als er geen andere bevredigende oplossingen bestaan ter voorkoming van belangrijke schades, gelet op artikel 68, eerste lid, van de Ffw.

Verweerder heeft in zijn verweerschrift en de toelichting ter zitting onder verwijzing naar het advies van Faunafonds van 3 juni 2015 gemotiveerd uiteengezet dat er in het geval van Pennings sprake is een concrete dreiging van belangrijke schade. Uit het advies van Faunafonds blijkt dat de foeragerende, gravende en muizenjagende vossen in de wortelvelden schades aanrichten die 's nachts met geweer en kunstlicht kunnen worden voorkomen of beperken. Het betoog van verzoekster dat vossen geen wortels en penen eten, en de afwezigheid van vossen mogelijk de muizenpopulatie op het land van Pennings toeneemt, maakt niet dat de vossen thans niet de schade aan het gewas veroorzaken. Immers voor het veroorzaken van schade is niet van betekenis of de vos de wortels aanvreet, maar is voldoende of door hun niet betwiste graven in de grond de wortels aan de oppervlakte komen waardoor het groeiproces wordt geschaad. De voorzieningenrechter is met verweerder van oordeel dat verweerder terecht heeft overwogen dat sprake is van belangrijke schade en dat is gebleken van een concrete dreiging van belangrijke schade. Voor de invulling van het begrip 'belangrijke schade' kan verweerder zich aansluiten bij de normen die het Faunafonds hanteert, te weten € 250,- per geval. De voorzieningenrechter verwijst naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 1 mei 2013 (ECLI:NL:RVS:2013:BZ9067). Gelet op het vorenstaande is de voorzieningenrechter voorlopig van oordeel dat de noodzaak van het verlenen van een aanvullende ontheffing voor de bestrijding van schade door vossen, waarbij het gebruik van het geweer en eventueel kunstmatige lichtbronnen 's nachts is toegestaan, ter voorkoming van (flora)schade, voldoende is onderbouwd.

Met betrekking tot het betoog van verzoekster dat niet is aangetoond dat er geen andere effectieve maatregelen zijn om de overlast van vossen tegen te gaan, overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Verweerder verwijst naar het advies van het Faunafonds, waarin staat dat de vos een nachtactief dier is die overdag bijna niet in het open veld wordt aangetroffen, zodat vossenbestrijding het meest effectief is in de nachtperiode waarvoor een kunstmatige lichtbron en geweer is vereist. Verweerder heeft gelet op het vorenstaande afdoende gemotiveerd dat er geen andere bevredigende oplossing is. Verzoekster heeft voor het onderhavige perceel het tegendeel niet aangetoond.

Nu verder gesteld noch gebleken is dat door de verleende ontheffing afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de vos, is de voorzieningenrechter bij deze stand van zaken van oordeel dat het in bezwaar bestreden besluit in stand kan blijven. De voorzieningenrechter komt aan een belangenafweging niet toe, omdat van een op voorhand evident onrechtmatig besluit geen sprake is.

- 7 De voorzieningenrechter wijst het verzoek af.
- 8 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

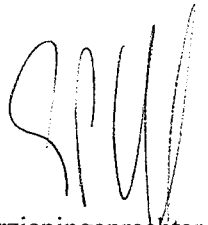
De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.P. Kleijn, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. B.J. Dekker, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 18 augustus 2015.

griffier

voorzieningenrechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

19 AUG 2015

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.